17/10/2019

Ο Δημήτριος Μάξιμος και το Μέγαρο Μαξίμου

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Τραπεζίτης και πολιτικός από την Πάτρα, που διατέλεσε πρωθυπουργός επί οκτάμηνο στα κρίσιμα χρόνια του Εμφυλίου Πολέμου. Ιδιοκτησίας του ήταν το Μέγαρο Μαξίμου, που στεγάζει τον εκάστοτε πρωθυπουργό της Ελλάδας.

Ο Δημήτριος Μάξιμος γεννήθηκε το 1873 στην αχαϊκή πρωτεύουσα και ήταν γιος του Επαμεινώνδα Μάξιμου, με καταγωγή από τη Χίο, και της Ασπασίας Λόντου, της γνωστής οικογενείας των προυχόντων του ’21. Μετά το πέρας των εγκύκλιων σπουδών του προσλήφθηκε στην Εθνική Τράπεζα (1891) και παράλληλα ενεγράφη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Υπηρέτησε σε διάφορα υποκαταστήματα της Εθνικής (Σπάρτη, Πάτρα) και το 1911 διορίστηκε διευθυντής στο κεντρικό κατάστημα της Αθήνας. Τρία χρόνια αργότερα έγινε υποδιοικητής μαζί με τον Ιωάννη Δροσόπουλο και το 1920 η γενική συνέλευση των μετόχων τον εξέλεξε διοικητή. Παρέμεινε επικεφαλής της Εθνικής Τράπεζας μέχρι το 1923 και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στη Φλωρεντία, όπου ασχολήθηκε με οικονομολογικές μελέτες.

Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1929 και ασχολήθηκε με την πολιτική. Διατέλεσε αρχικά οικονομικός σύμβουλος του Λαϊκού Κόμματος και από τις 10 Μαρτίου 1933 έως τις 13 Ιουλίου 1935 Υπουργός Εξωτερικών στην κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη. Επί υπουργίας του υπεγράφη το Σύμφωνο της Διαβαλκανικής Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας, Τουρκίας, Γιουγκοσλαβίας και Ρουμανίας. Στις 31 Μαρτίου εξελέγη

αριστίνδην Γερουσιαστής μέχρι τη διάλυση της Γερουσίας την 1η Απριλίου 1935. Κατά τη διάρκεια της Μεταξικής Δικτατορίας και της Κατοχής ιδιώτευσε, για να επανέλθει στην πολιτική το 1947, με τη βοήθεια του αμερικανικού παράγοντα, με τον οποίο διατηρούσε άριστες σχέσεις.

Στις 24 Ιανουαρίου ορκίστηκε εξωκοινοβουλευτικός πρωθυπουργός, ηγούμενος κυβέρνησης συνασπισμού, που περιλάμβανε όλα τα κόμματα της Βουλής, σε μια προσπάθεια των Αμερικανών να συσπειρώσουν τον αστικό πολιτικό κόσμο, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κομμουνιστική απειλή. Ήταν η λεγόμενη «Επτακέφαλος Κυβέρνησις» με αντιπροέδρους τον Κωνσταντίνο Τσαλδάρη (τέως πρωθυπουργό) και τον Σοφοκλή Βενιζέλο. Στα διάφορα υπουργεία ορκίστηκαν οι Γεώργιος Παπανδρέου (Εσωτερικών), Στυλιανός Γονατάς (Δημοσίων Έργων), Παναγιώτης Κανελλόπουλος (Ναυτικών), Ναπολέων Ζέρβας (Δημοσίας Τάξεως) και Κωνσταντίνος Καραμανλής (Εργασίας).

Κατά τη διάρκεια της ολιγόμηνης θητείας του, η Βρετανία ανακοίνωσε την αποχώρηση των στρατευμάτων από την Ελλάδα (15 Φεβρουαρίου) και ο αμερικανός πρόεδρος Χάρι Τρούμαν εξήγγειλε το περίφημο Δόγμα του (12 Μαρτίου).

Τον Απρίλιο πέθανε ο βασιλιάς Γεώργιος Β’ και ανέβηκε στο θρόνο ο αδελφός του Παύλος. Οι Αμερικανοί ήταν δυσαρεστημένοι από την αποτυχία των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων του Εθνικού Στρατού εναντίον των ανταρτών του ΔΣΕ και προσανατολίζονταν στο σχηματισμό διευρυμένης κυβέρνησης με τη συμμετοχή και του Θεμιστοκλή Σοφούλη, αρχηγού του κόμματος των Φιλελευθέρων. Μετά την εξέλιξη αυτή, ο Δημήτριος Μάξιμος υπέβαλε την παραίτησή του στις 29 Αυγούστου 1947. Πέθανε στην Αθήνα στις 17 Οκτωβρίου 1955.

Μέγαρο Μαξίμου

Το όνομα του Δημήτριου Μάξιμου είναι συνυφασμένο με το Μέγαρο της οδού Ηρώδου του Αττικού που φέρει το όνομά του. Αποτέλεσε την οικία του έως το 1952, οπότε το αγόρασε το Ελληνικό Δημόσιο για τη φιλο-ξενία ξένων υψηλών προσκεκλημένων, αντί του ποσού των 5.500.000.000 δραχμών. Από το 1982 αποτελεί την έδρα του εκάστοτε πρωθυπουργού.

Αξίζει να σημειωθεί ότι κυβερνητική επιτροπή είχε εκτιμήσει την αξία του Μεγάρου στα 11.000.000.000 δραχμές, αλλά ο Μάξιμος, όχι μόνο δέχτηκε να το παραχωρήσει με τα μισά λεφτά, αλλά πρόσφερε και την επίπλωση της οικίας του μαζί με τους πολύτιμους πίνακες που βρίσκονταν σε αυτή. Η κυβέρνηση για να τιμήσει την προσφορά του Δημητρίου Μάξιμου δήλωσε μέσω του προέδρου αυτής

Νικολάου Πλαστήρα ότι το κτίριο θα διατηρήσει το αρχικό του όνομα, δηλαδή Μέγαρο Μαξίμου.